

Вх. № 18/157 від 08 травня 2023 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бухтоярова Оксана Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність:

1) частині першій статті 19 Конституції України (конституційність):

– абзац п'ятнадцятий частини першої статті 1, яким визначено значення терміну „суб'єкти декларування“ Закону України „Про запобігання корупції“

від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII (далі – Закон № 1700);

– підпункт „в“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону № 1700, яким визначено коло осіб (суб'єктів), на яких поширюється дія Закону № 1700;

– частину першу статті 45 Закону № 1700, якою визначено порядок подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

2) частині другій статті 19 Конституції України (конституційність) частину першу статті 51¹ Закону № 1700, якою визначено порядок проведення контролю та перевірки декларацій;

3) частинам першій, другій, шостій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України від 06 липня 2005 року № 2747–IV (далі – Кодекс), яким визначено, що суд закриває провадження у справі, якщо справу не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Бухтоярова О.В. стверджує, що застосування Великою Палатою Верховного Суду пункту 1 частини першої статті 238 Кодексу щодо її позовних вимог порушують її конституційні права, гарантовані частинами першою, другою, шостою статті 55 Конституції України. Крім цього, скаржниця зазначає, що застосування до неї як до адвоката – члена Дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури (далі – КДКА) Закарпатської області, абзацу п'ятнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45 Закону № 1700, визнання її суб'єктом декларування та зобов'язання у вигляді повідомлення подати декларацію порушує принцип, встановлений частиною першою статті 19 Конституції України. Також вона зазначає про порушення частини другої статті 19 Конституції України внаслідок застосування у її справі частини першої статті 51¹ Закону № 1700, оскільки, на її думку, оспорюваний припис не містить повноважень направляти повідомлення адвокату – члену Дисциплінарної палати КДКА.